

жѣтъ произведеніята на Руския литераторъ Гоголя, и особено повѣстѣта му: « Старосвѣтскіе Помѣщики. »

3) *Ипербола* (*ὑπερβολή* *излишество, прекаляванье*) е прекалено увеличаванье или смаляванье на единъ предметъ; напр. слзы текѣтъ като *порой*; станалъ *вирѣ-вода*; лека като *перо*; отъ *вѣтара* пѣ-бързъ на бѣгъ; отъ *мухата* пѣ-слабъ. Или у Державина изображеніе Суворова:

« Ступитъ на горы — горы трещать;
Ляжетъ на морѣ — бездны кипятъ,
Граду коснется — градъ упадетъ;
Башни рукою за облакъ бросаетъ! »

И подвигитъ на нашитъ юнацы, като *Кралевича Марка*, въ народнитъ пѣсни и приказки са отличаваътъ съ чудовищна ипербола: тѣ сѣкогы надвиваътъ цѣлы неприятелскы полкове; коньетъ имъ прескачатъ отведнѣждъ най-голѣмы долове и рѣкы, и завчасъ стигатъ отъ Будима града на връхъ Стара-Планина и оттамъ пакъ на Бѣло или Черно море! И колко еще вѣсточны, иперболическы картины, като въ *хиллада и една ноцъ* на Халимата!!

Сѣкый языкъ има своятъ собствены тропы, които не трѣба да са превождаътъ буквално: туй което съставя красотата на единъ языкъ, може да бѣде безобразіе на други. Изразеніята, които сѣк свойственны на единъ кой да е языкъ и непреводимы на други, наричатъ са *идіотизмы*; таквизы сѣк нашитъ народны метафоры: ты си мой животъ: ангелъ мой; мила душице, пиленце, зелено вино и д. т.

В. За Фигуритъ.

Значеніе на Фигуритъ и тѣхнитъ видове.
— *Фигуры* (т. е. образы, изображенія) въ Риториката сѣ таквизы изрѣченія които отстъпватъ отъ обыкновенното те-